

Resolució 224/2024, de 22 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1310/2023

Administració reclamada: Mancomunitat per a la Gestió Integral de Residus Urbans del Camp de Tarragona

Informació reclamada: Diversa sobre pagaments a electes.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Pel que fa a l'aplicació dels límits al dret d'accés que s'han de tenir en compte per a poder resoldre ponderadament la reclamació, atès que la Mancomunitat no ha col·laborat amb aquesta Comissió, i no ha fornint la informació necessària, ens correspon apreciar-los d'ofici. L'únic límit a parer d'aquesta Comissió que es podria oposar a l'accés a la informació reclamada és el relatiu a la protecció de dades personals. Amb tot, s'ha de tenir en compte, el posicionament al respecte que ha vingut realitzant l'APDCAT en aquest tipus de supòsit, en relació a la protecció de dades personals, vegeu per exemple el recent informe amb referència IAI 47/2023. Així d'acord amb l'APDCAT, en un criteri que comparteix la GAIP des dels inicis de la seva activitat, quant als alts càrrecs i personal directiu, l'LTAIPBG és especialment exigent en la publicitat de la seva activitat que resulta en les obligacions de publicitat activa que els afecten com en l'establiment de principis de bon govern que els vinculen.

Paraules clau: Sector públic. Interessat. Periodista. Retribucions. Dietes. Electes. Alts càrrecs. Reclamació contra silenci. Límits. Protecció de dades. Estimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 22 de desembre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 1310/2023, presentada per una persona interessada contra la Mancomunitat per a la Gestió Integral de Residus Urbans del Camp de Tarragona (en endavant, Mancomunitat) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació prevista a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 17 d'octubre de 2023 la persona reclamant sol·licita a la Mancomunitat la informació següent: - Pagaments fets als membres de la Junta General de la Mancomunitat, president, vicepresidents, membres de la comissió permanent, comissió especial de comptes o qualsevol càrrec electe que formi o hagi format part de la Mancomunitat de Residus i/o Sirusa des de l'any 2007 i fins a l'actualitat. - Demano tota mena de pagaments: retribucions, indemnitzacions, dietes, assistències, despeses de representació, targetes bancàries, etc. - Demano aquests pagaments

identificant el nom i el càrrec de la persona que els va rebre, el concepte i la data de cada pagament. - Demano la informació en format full de càlcul”.

3. La sol·licitud d'informació pública es va realitzar per mitjà d'un correu electrònic, perquè la pròpia Mancomunitat va indicar-li-ho així al reclamant en data 11 d'octubre de 2023, quan el propi reclamant va voler informar-se sobre la impossibilitat de realitzar la sol·licitud en la seu electrònica corresponent. La resposta literal de l'ens fou: “Actualment estem renovant i optimitzant la pàgina web de SIRUSA i no disposem d'aquest tràmit. Això no obstant, amb la voluntat de facilitar-te la informació que sol·licitis, et preguem que facis la petició a través d'aquest mateix correu electrònic”.
4. La Reclamació presentada el 22 de desembre de 2023 indica que la Mancomunitat no ha facilitat la informació reclamada.
5. El 23 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 23 de gener de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a la Mancomunitat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a la Mancomunitat.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la condició de periodista de la persona reclamant

En aquest punt cal recordar que l'LTAIPBG no fa cap diferència en relació a les persones que eventualment puguin exercir el dret d'accés a la informació pública davant dels subjectes obligats per

la Llei a atendre les seves sol·licituds. La Llei reconeix el dret a totes les persones majors de 16 anys, i, en principi, la condició de periodista de la persona reclamant no hauria de tenir incidència en com les administracions públiques resolen la seva sol·licitud o reclamació d'accés a la informació. Amb tot, ja existeixen resolucions de l'Audiència Nacional i del Tribunal Suprem on es posa de manifest que: "Cuando el solicitante de información es un periodista deben redoblar estas cautelas para no interferir en la libertad de expresión y comunicación libre de información de los medios de comunicación, derechos fundamentales protegidos constitucionalmente" (Vegeu, per totes, la [STS 1256/2021 - ECLI:ES:TS:2021:1256](#)).

Aquesta doctrina és del tot coherent amb la pronunciada pel Tribunal Europeu de Dret Humans, per exemple, en la seva resolució relativa al cas de [Szurovecz v. Hungary](#) de data 8 de octubre de 2019 on sentència el següent: "(...) la recopilació prèvia d'informació és un pas preparatori essencial al periodisme i és una part inherent i protegida de la llibertat de premsa. Els obstacles generats per dificultar l'accés a la informació d'interès públic poden dissuadir els qui treballen als mitjans de comunicació o en àmbits que reivindiquin aquests assumptes. Com a conseqüència, és possible que ja no puguin exercir el seu paper fonamental com a "guardians públics", i la seva capacitat per facilitar informació precisa i fiable es pot veure afectada negativament (...) El paper de "guardià" dels mitjans de comunicació adquireix especial importància en tals contextos, ja que la seva presència és una garantia que les autoritats poden rendir comptes per les seves conductes (...) el Tribunal està convençut que l'informe que el demandant pretenia preparar feia referència a una qüestió d'interès públic, on hi havia poc marge per a les restriccions a la llibertat d'expressió en virtut de l'article 10, apartat 2, del Conveni Europeu de Drets Humans (...)". (La traducció és nostra).

3. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que la Mancomunitat no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

4. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

En primer lloc, cal tenir en compte que la informació sol·licitada per la persona reclamant és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament previsiblement ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li

són pròpies. En segon lloc, és clar que la Mancomunitat resta inclosa dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTaipbg i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.b) de l'esmentada Llei.

Pel que a la informació sol·licitada i ara reclamada cal tenir en compte els articles que esmentarem a continuació, malgrat que la GAIP no tingui cap competència en l'àmbit de la publicitat activa, ateses les definicions que aporten. En primer lloc, allò disposat a l'article 11 de l'LTaipbg en relació a les obligacions de publicitat activa en la gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial, desenvolupades posteriorment a l'article 25 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública. En aquest precepte s'especifica que: "1. Als efectes de la lletra e) de l'article 11.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén per: a) Retribucions: la compensació econòmica que es pugui percebre per la feina desenvolupada. S'ha de donar informació sobre la retribució anual bruta global dels diferents cossos i nivells, amb detall de les retribucions bàsiques i els complements que corresponguin segons la normativa, i el conveni o els acords fora de conveni que resultin d'aplicació. En aquest sentit, s'han de publicar les taules retributives del personal al servei de les administracions públiques, amb indicació de les retribucions bàsiques i les complementàries, en cas de personal funcionari, i amb indicació de les retribucions bàsiques, complement d'antiguitat, pagues extraordinàries i altres complements i plusos específics segons conveni o fora de conveni, en el cas de personal laboral; b) Dietes: quantitats que s'acrediten diàriament com a compensació econòmica per satisfer les despeses de manutenció i allotjament que poden originar les comeses de servei i l'assistència a cursos fora de la localitat del lloc de treball habitual. c) Indemnitzacions: altres quantitats que es puguin percebre per raó de la prestació de serveis a l'administració pública. S'hi inclouen, entre d'altres, les indemnitzacions per despeses de viatge, per la utilització de qualsevol mitjà de transport per raó de la prestació de serveis, les indemnitzacions per trasllat de residència forçós del lloc de treball habitual amb canvi de localitat, els drets d'assistència per la participació en tribunals de selecció de personal o en la pràctica de proves d'aptitud, per la col·laboració en cursos i activitats de formació i perfeccionament del personal organitzats per l'administració pública i per la concurrència a reunions dels seus òrgans col·legiats o a consells d'administració de les entitats del seu sector públic, així com les indemnitzacions per raó de l'extinció de la vinculació laboral. (...) 3. En relació amb les indemnitzacions i dietes, les administracions locals i les entitats del seu sector públic han de publicar les quanties que aprovi la corporació anualment per aquest concepte i que venen determinades en les bases d'execució del pressupost. Aquest apartat s'ha d'actualitzar cada vegada que hi hagi una actualització o canvi en el sistema retributiu o en les quanties amb l'aprovació del nou pressupost".

A més, cal tenir en compte que els subjectes sobre els quals es projecta la sol·licitud d'informació tenen la consideració d'alts càrrecs o de personal directiu pel que fa a l'aplicació de la Llei de transparència, atès que segons el Decret que acabem de citar en el seu article 7 s'estableix que "Alts

càrrecs i personal directiu local. 1. Als efectes d'aquest decret, tenen la consideració d'alts càrrecs i de personal directiu local, en tot cas, els càrrecs electes i els titulars dels òrgans que exerceixen funcions de gestió o d'execució de caràcter superior, ajustant la seva actuació a les directrius marcades per l'òrgan de govern de la corporació, d'acord amb el que disposa la normativa de règim local”.

En conseqüència els resulta d'aplicació l'article 31 del mateix Decret: “Retribucions d'alts càrrecs i personal directiu “1. Als efectes de la lletra b) de l'article 11.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'han de fer públiques, amb identificació del nom, cognoms i càrrec, amb periodicitat mensual, tant les retribucions anuals dels alts càrrecs de les administracions públiques i del personal directiu de les entitats dels sectors públics d'aquestes, d'acord amb les taules retributives de l'any en curs, com les indemnitzacions i les dietes que efectivament hagin percebut. 2. La informació relativa a les retribucions variables s'ha de publicar, primerament a títol de màxim previst en relació amb l'exercici en curs, i, posteriorment, un cop tancat l'exercici, amb indicació dels imports efectivament percebuts per aquest concepte. 3. Als efectes d'aquest precepte, s'entén per indemnització en deixar d'exercir el càrrec les quantitats percebudes per cessament en l'exercici del càrrec o per extinció de la vinculació laboral, i s'entén per dieta i altres indemnitzacions les quantitats percebudes a què fa referència l'article 25.1, lletres b) i c), d'aquest decret.”

Pel que fa a l'aplicació dels límits al dret d'accés que s'han de tenir en compte per a poder resoldre ponderadament la reclamació, atès que la Mancomunitat no ha col·laborat amb aquesta Comissió, i no ha fornint la informació necessària, ens correspon apreciar-los d'ofici. L'únic límit a parer d'aquesta Comissió que es podria oposar a l'accés a la informació reclamada és el relatiu a la protecció de dades personals. Amb tot, s'ha de tenir en compte, el posicionament al respecte que ha vingut realitzant l'APDCAT en aquest tipus de supòsit, en relació a la protecció de dades personals, vegeu per exemple el recent informe amb referència IAI 47/2023. Així d'acord amb l'Autoritat, en un criteri que comparteix la GAIP des dels inicis de la seva activitat, quant als alts càrrecs i personal directiu, l'LTAIPBG és especialment exigent en la publicitat de la seva activitat que resulta tant en les obligacions de publicitat activa que els afecten com en l'establiment de principis de bon govern que els vinculen.

Pel que fa a l'abast de les sol·licituds d'accés a la informació pública en relació als ítems relacionats en aquesta reclamació, cal tenir en compte per ponderar els interessos en presència que, malgrat que la persona reclamant no ha posat de manifest una finalitat específica per a l'accés a la informació, s'ha de considerar, d'una banda, que és periodista i de l'altra que la finalitat de la LTAPIBG és transversal i pretén “establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la

garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública" (article 1.2 LTAIPBG). En aquest supòsit, cal tenir en compte que la sol·licitud de la persona reclamant té a veure amb el nivell retributiu que aquests llocs tenen associat, i també amb l'impacte que sobre la despesa pública poden arribar els ítems sol·licitats.

Per tant, en el cas que ens ocupa, sembla que la ponderació entre el dret d'accés a la informació pública i el dret a la protecció de dades de les persones afectades ha de ser favorable a l'accés, en relació específicament amb la informació que el reclamant demana conèixer, en el benentès que, un cop obtinguda la informació sol·licitada, el tractament de la mateixa s'ha de sotmetre als principis i garanties de la normativa de protecció de dades i que tractar dades personals o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i garanties que estableixen l'RGPD i l'OPDGDD pot ser constitutiu d'infracció de la normativa de protecció de dades.

En definitiva aquesta Comissió empara el dret de la persona reclamant a obtenir la informació següent: - Pagaments fets als membres de la Junta General de la Mancomunitat, president, vicepresidents, membres de la comissió permanent, comissió especial de comptes o qualsevol càrrec electe que formi o hagi format part de la Mancomunitat de Residus i/o Sirusa des de l'any 2007 i fins a l'actualitat. - Demano tota mena de pagaments: retribucions, indemnitzacions, dietes, assistències, despeses de representació, targetes bancàries, etc. - Demano aquests pagaments identificant el nom i el càrrec de la persona que els va rebre, el concepte i la data de cada pagament. - Demano la informació en format full de càlcul.

Pel cas que la Mancomunitat no disposi d'alguna de les informacions sol·licitades, així ho ha de manifestar clarament, sense que quedi obligada per aquesta Resolució a generar-la.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les

mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un

inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de febrer de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1310/2024 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir a la Mancomunitat per a la Gestió Integral de Residus Urbans del Camp de Tarragona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a la Mancomunitat per a la Gestió Integral de Residus Urbans del Camp de Tarragona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1310/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.